

DOMIN SVET

LETNIK 39. V LJUBLJANI 1. JANUARJA 1926. ŠTEVILKA 1.

J. PLEČNIK: PROSTOR S POZLAČENIMI STENAMI IN ZLATO HARFO.

OSMERO PESMI.

(Idila.)

IVAN PREGELJ.

— »Arma virumque cano... Pevam! Jaz, šolski svetnik Frančišek Orešec, pevam: jaz sivi vzgojnik in odsluženi učitelj latinskih šol; jaz, verni učenec nepozabnega gospoda Janeza Kersnika; jaz, zmerni član devetih resnobnih učiteljskih zborov, ki sem odgojil višjih mimo sebe: dva škofa, slavne pesnike, Gregorčiča, Aškerca in Krilana, cesarske namestnike, deželne glavarje, visoke dvorne svetnike, učenjake, pisatelje, poslance, sto rodoljubov in tristo pobožnih duhovnikov na deželi in v mestu; jaz, ki sem sicer puščoben

in vsakdanji in sem vse življenja dni učil in živel kaj malo pesniško po geslu: Ne quid nimis — le nikar preveč!, jaz, starček osemdesetih let, pojem, kakor da me je pohujšal sam slavni naš Valentin, pojem, kakor da nisem še včeraj bral v svetem pismu, da je življenje človekovo na zemlji — šestdeset let; kar več, sama težava in bridkost: jaz svetnik Frančišek Orešec, pojem o veliki sreči svojih sivih las, o velikem blagoslovu, ki se je nad moje teme osul kot velik, zrel in topel cvet. Pojem, ki nisem nikoli pel, le pevce druge oboževal. Učim, kot nisem učil, ki sem le-to skromno verjel, da bo tudi meni življenje na svetu — šestdeset let; kar več, sama težava in bridkost.«